

Angående förslag till revidering av jaktprovsregler

SVK Gotlands medlemmar och styrelse har tagit del av den av SVKs huvudstyrelse tillsatta arbetsgruppens förslag till regelrevidering inom SVK. Ett särskilt medlemsmöte har ägt rum för diskussion kring regelförslagen, och följande svar är vår gemensamma ståndpunkt.

Införande av unghundstest

Under § 8 i regelförslaget, föreslås att dagens unghundsklass ersätts av ett unghundstest. Vi ställer oss negativa till detta förslag.

Regelgruppen skriver att *"unghundstestet är kravlöst vad beträffar dressyr"*, och att *"de unghundar som testas förväntas ha fått sina anlag stimulerade genom träning på fält, i vatten och eventuellt i skog, men det ställs inga krav på att hunden ska ha genomgått lydnadsdressyr"*. Vi ställer oss ytterst tveksamma till detta, och anser att tidig, god dressyr bör främjas, inte förringas.

I hundvärlden ses idag tidigt påbörjad träning och dressyr generellt som något positivt och även ofta som något nödvändigt. I SVKs stadgar står att ett av SVKs mål är att *"verka för utveckling av dressyr"*¹, vilket är ett gemensamt mål för alla SKKs medlemsorganisationer, samt att SVK för att nå det målet skall *"utbilda [...] hundägare och hundar så att hundarnas rasspecifika egenskaper kan komma till användning"*². Dessutom pågår sedan många år Svenska Jägareförbundets stora hundsatsning, där lydiga jakthundar som föraren har full kontroll över och god kontakt med, är målet.³ Att börja arbeta *emot* god och tidig grunddressyr, känns för oss mycket främmande.

Vi anser inte att SVK bör uppmuntra hundägare att mer eller mindre strunta i dressyr och grundträning. Nej, tvärtom bör SVK uppmuntra sina medlemmar att jobba med sina unga hundar och att tidigt börja forma dem till trevliga och väl fungerande jakthundar.

Vi anser också att det är olämpligt ur jaktetisk synpunkt, att släppa långbenta och snabba hundar med stor jaktlust lösa i naturen, utan att först ha befäst grundläggande dressyr.

I övrigt ställer oss frågande till flera av regelförslagen för unghundstestet. Testen ska till exempel anordnas där det finns *"tillräcklig markareal med god förekomst av vilt"*. Vad

¹ http://www.vorsteh.se/stadgar_svk_sida58.html

² http://www.vorsteh.se/stadgar_svk_sida58.html

³ <http://www.jagareforbundet.se/Jagaren/Jakthundar/Jagareforbundets-hundprojekt/>

innebär detta? *Hur* gott om vilt ska det vara? Skulle unghundstestet ens kunna anordnas över hela landet?

Anvisningarna beträffande hur hundens medfödda anlag ska bedömas, ställer vi oss också frågande till. Till exempel ska en hund som upprepade gånger finner vilt visa på goda anlag, men hur ska detta kunna bedömas i viltrika marker? Hunden kan ju i princip snubbla över vilt, oavsett om den har viltfinnarförmåga eller inte.

Regelgruppen föreslår ett tvådomarsystem för unghundstestet. Vi ser detta som idealt, men inte som praktiskt genomförbart. Dels ifrågasätter vi om antalet jaktprovsdomare i dagsläget och under en överskådlig framtid är tillräckligt, och dels ifrågasätter vi den stora kostnadsökning detta skulle innebära för lokalavdelningarna.

Hundars "*psyke*", som det står i regelförslaget, deras mentalitet, och deras medfödda anlag, är komplicerade och komplexa frågor. Att på ett riktigt sätt bedöma dessa, kräver stor kunskap. Jaktprovsdomare är utbildade för att bedöma hundars jaktliga prestationer, men besitter inte per automatik den kunskap som krävs för bedömning av medfödda anlag.

I reglerna beskrivs vilka anlag olika beteenden hos hunden pekar på, eller *kan* peka på, men vi tror inte att reglerna ensamt utgör ett lämpligt underlag för domarnas bedömning. Ska våra jaktprovsdomare framöver även bedöma hundars medfödda anlag och psyke, behövs ju vidareutbildning av domarna för att de ska få den kompetens som krävs. Även viltspårdomare skulle ju behöva vidareutbildning, eftersom de skulle ha behörighet att döma spårarbetena i unghundstesten. Vi ställer oss frågande hur denna nödvändiga kompetenshöjning skulle genomföras praktiskt och ekonomiskt.

Personer som har specialiserat sig på hundars mentalitet och medfödda anlag, och som har lång erfarenhet och stora kunskaper inom området, finns både inom Svenska Brukshundklubben och inom Svenska Jägareförbundet. Även vår moderorganisation SKK har ett nytt mentalbeskrivningsprojekt på gång.⁴ Vi anser att det är av största vikt att beakta hundars medfödda anlag och mentalitet i avelsarbetet, men vi ser hellre att någon form av mentalbeskrivning eller mentaltest används, än att ett unghundstest införs. Nämnda test och beskrivningar täcker visserligen inte in exempelvis anlag för stånd och reviering, men dock andra egenskaper som nämns i förslaget och som domaren ska testa eller observera, så som skottreaktion, tillgänglighet, och temperament och nervkonstitution.

Bedömning av hundars medfödda anlag skulle ställa stora krav på våra jaktprovsdomare. Det skulle vara väldigt svårt för domaren att faktiskt *veta* om det

⁴ <http://kennet.skk.se/skk/innehall.aspx?ID=1088&Sprak=sv>

beteende hunden visar, är ett medfött anlag, och vad som är ett resultat av dressyr. Många hundförare skulle antagligen fortsätta att träna och forma sina hundar redan från ett par, tre månaders ålder som de alltid har gjort, medan andra skulle strunta helt i dressyr tills unghundstestet var avklarat. Hur ska domaren kunna avgöra vad det egentligen är för egenskaper hunden visar, och *varför* den visar det (anlag eller dressyr)? Hundarna kommer att ha olika förutsättningar, och unghundstestet torde därför inte vara särskilt "rättvist". Risken för godtycklighet i domarnas bedömning är stor. Tränade hundar kan få beröm för fina anlag vilka egentligen är ett resultat av dressyren. Och att jämföra olika hundars resultat på ett någorlunda objektivt sätt, exempelvis när man letar efter en lämplig hane till avel, skulle vara en omöjlighet.

För övrigt anser nog de flesta hundförare, att dresserbarhet är en mycket viktig egenskap hos en hund, och att det inte är en egenskap man vill eller bör vänta med att "plocka fram" tills hunden är kanske 18 månader gammal!

Hur få ökat deltagande i Ukl?

Ett av skälen till att införande av unghundstest föreslås, är att antalet starter per år i Ukl anses vara för lågt. Vi håller med om att en ökning av antalet startande är önskvärt, men vi tror inte att det måste ske på bekostnad av god grundträning och dressyr.

Ett sätt att locka fler startande, skulle kunna vara att låta varje medlems första start i Ukl vara kostnadsfri. Denna kostnad bör läggas på SVK centralt.

Ett annat sätt kan vara inofficiella jaktprov i Ukl, där deltagarna för sina hundar precis som på officiella jaktprov, men utan att resultaten registreras. En jaktprovsdomare eller erfaren hundförare "skuggdömer" ekipagens prestationer, ger öppen kritik, och kommer med råd och tips inför fortsatt träning och inför kommande jaktprov. Svenska Spaniel och Retrieverklubben, SSRK, införde en inofficiell provform 2001, så kallade working tests. Där ingår alla de på officiella jaktprov förekommande momenten. Jaktprovsdomare eller erfarna hundförare dömer ekipagen och ger poäng. Denna provform har där blivit mycket populär, och ger ekipagen rutin och förberedelse inför start på officiella jaktprov.

Avdelningarna skulle också kunna jobba hårdare på att välkomna nya medlemmar och ge dem möjlighet att lära sig mer om träning och praktisk användning av våra hundraser, samt väcka deras intresse för start på jaktprov. Förslagsvis kan avdelningarna ha en särskild kontaktperson för nya medlemmar.

Vi tycker också att SVK Södras förslag om att låta uppfödarna ta större ansvar för hur många hundar som kommer till provstart, och att uppmuntra uppfödarna till detta genom att instifta exempelvis en uppfödarpremie eller ett vandringspris, är en god idé. Kanske kan SVK utdela någon slags utmärkelse till de uppfödare (en inom varje ras),

som har haft flest avkommor till start på jaktprov i förhållande till antal valpar de fött upp under året?

Ytterligare ett förslag till hur vi kan få fler startande i Ukl, är att se över hur domarna gör sina bedömningar. Vår erfarenhet är att många upplever att domarna ibland dömer unghundar snarare efter Ökl-regler än efter Ukl-regler. Detta kan ju göra att en start i Ukl inte känns särskilt lockande...

Förslag till revidering av jaktprovsreglerna

§ 8 Klassindelning

Vi anser att dagens klassindelning ska lämnas oförändrad.

§ 11 Fältarbete

Förslaget om att jaktbart småvilt, ej enbart fågel, som får fällas med hagel ska räknas som jaktbart vilt, tycker vi stämmer väl överens med målet att våra hundar ska vara allsidiga jakthundar.

§ 13 Släpår i ÖKL och EKL

Regelgruppen önskar en tydlig skillnad i svårighetsgrad mellan Ökl och Ekl, vilket enligt deras förslag ska åstadkommas genom att apportobjektets vikt och hanteringssvårighet ökas i Ekl. Vi håller med om att svårighetsgraden i Ekl bör vara högre, men är negativa till att möjligheten att anpassa apportviltets tyngd efter hundens storlek försvinner. Betänk hur stor skillnad det kan vara storleksmässigt mellan hundar av de olika raserna i vår klubb!

Vad beträffar vilket viltbråd som ska användas till släpår i Ekl, anser vi att räv bör vara förstahandsvalet, men inte obligatoriskt. Har provarrangören inte tillgång till räv som apportvilt, exempelvis på grund av sjukdom i rävsstammen, bör annat apportvilt i samma viktklass kunna användas. Det viktigaste anser vi, är *vikten*, inte viltslaget.

Förslag till revidering av regler för Fullbruksprov

Fullbruksprovet är idag den enda provformen i Sverige där hundarnas allsidighet prövas, i enlighet med SVKs stadgar. Vi vill behålla Fullbruksprovet.

För SVK Gotlands styrelse och medlemmar,

Signe Rydsjö, sekreterare